

Loggbok

KVART I GUSTAFS TÅGLUFF 2017

FÖRFATTARE: ALBAN KJELLGREN AXLUND

Loggbok tågluff Kwart i Gustaf 2017

År: 2017

Författare: Alban Kjellgren Axlund

Dag 1, 26 juni

Bild 1 Start av tågluff på Stockholm C

Samling för hela laget tog plats på T-centralens spottkopp, med följande närvarande:

- Bea,
- Elsa,
- Lolle,
- Josef,
- Rebecca,
- Malte,
- Victor,
- Alban,
- Valdemar,
- Lärka,
- Stella,
- Sofia,
- Harald,
- Tor

Samt ledarna Konstantin och Jojo. Vid klockan 6:00 var alla närvarande, och 06:21 avgick SJ-tåget mot Köpenhamn. Väl sittandes på plats var sällskapet aningen trött, men ack så entusiastiska till luffen.

Vid lunchtid samma dag nådde vi Öresundsbron med dess vackra sjöfart. Väl i Köpenhamn skulle vissa äta klassisk Köpenhamnskorv medan andra nöjde sig med snabbmat på Max. Ingen i sällskapet var särskilt förvånade över att de lokala infödingarna hade vulgära mängder mat i mun, och talade därmed mycket otydlig svenska. Bättre var det förr, på den gamla goda tiden då Östersjön fortfarande var en svensk insjö. Harald konstaterade att pojkarna i staden var mycket modemedvetna och "hipster".

Klockan 13:37 (elit) avgick tåget från Köpenhamns centralstation mot Hamburg. Där satt man fyra och fyra med bord emellan sätena, vilket tillät större mängd social och emotionell interaktion än tidigare. Spel som "Bonde president" och "Kasta gris" spelades närmast oavbrutet på både tyska och danska sidorna av gränsen. När tåget passerade gränsen gjordes detta däremot inte landvägen utan sjövägen. Tåget rullade på en större bilfärja, och på däck kunde hela laget njuta av en förförisk havsbris i kulingstyrka.

Bild 2 Harald, Victor och Sofia på färjan mellan Rödeby och Puttgarten

Vid Hamburg skedde inte mycket av värde, inte ens ett perrongbyte. Regionaltåget som vi bytte till var sparsamt utsmyckat och bjöd på en mer pömsig stämning. Runt 21:00 anlände vi till Berlin, och tog S-bahn till vårt vandrarhem Hotel Pension Messe. Närmaste station var Charlottenburg. På Messe blev rumsfördelningen enligt nedan:

Rum 1	Rum 2	Rum 3
Rebecca Elsa Beatrice Lärka Victor Jojo	Konstantin Lolle Tor Josef	Valdi Sofia Alban Malte Stella Harald

Från att vi kommit fram till våra rum och lämnat packning var varje man fri att roa sig fritt. Många besökte den lokala matbutiken Edeka, för att införskaffa sig förnödenheter av skiftande attribut. Olika grupper gick på promenad, genom parker och längs gator i svala Berlin. Sänggång skedde runt midnatt för samtliga medverkande.

Dag 2, 27 juni

Morgonrevelj vid klockan 8, frukosten äten vid klockan 9. Ett par gulliga ryskspråkiga tanter serverade kaffe, bröd, mjölk, ägg, äppelsaft och andra sunkigheter, men för det ringa pris vi hade betalat nådde den uppdukade frukosten förväntningarna (med bravur). Förmiddagen bjöd på promenad och strosande, helt enligt spontanplan, runt i Berlin. Turledaren Harald gled feminint runt fram i fronten av scouthopen. Bortsett från ett för omvärlden ohyggligt genant besök i en turistbutik, insöp vi all tysk kultur. Bland annat drog en blå container med gula bokstäverna ”PORR” stor uppmärksamhet och fotolinser mot sig.

Lunchen på 173kcal/person njöts av i skogsidyll – utkanten av en park. Senare på dagen var målet Tekniska museet, men mellan lunch och museet gavs några timmars egentid. Maltes minst sagt fylliga kunskap frälste även denna gång ett antal, som tog sig till en intressant

antikbutik. Där kunde föremål från många år bakåt inhandlas. Ett gammalt pass från 1990 samt en rad vykort från murens fall lämnade butiken. Lärka poserade trovärdigt med detta pass i ett försök att efterlikna en forntysk passkontroll. Med ringa misstankar kunde "tullvakt" Alban låta henne passera.

Inne på Tekniska museet söp vi i oss all ingenjörshistoria. I en frenetisk jakt efter att finna en svastika på kortast tid, föll gruppen rent geografiskt isär. Några hamnade i komaliknande tillstånd i entrén medan andra poserade framför Führer Hitlers privata tåglok. Ett rött lok med en örn blänkte likt kromen på en Mercedes i Luxemburg. Återigen gavs mycket mental njutning.

Efter vistelsen gavs fritid mellan fotografering, parkbesök, glassätande, konstnärssamtal samt införskaffandet av denna bok (originallogg-boken). Middag intogs på indisk restaurang. Då vi var ett stort sällskap dröjde maten, vilket gav utrymme för givande diskussioner kring anställningen av endast en av två icke kvalificerade arbetssökande. Frågorna kunde lyda:

Valdi: - Eh Lärkaaa...

Lärka: - AA, vadå?

Valdi: - Om du behövde välja mellan att anställa en döv person med Parkinson eller en gravid apa, vad väljer du då?

Lärka: - Asså vilken ålder har apan?

Valdi – Är du rasist eller???

Lärka: - Japp, jag väljer apan då den troligen är mest attraktiv

Valdi: - Okiii

Dag 3, 28 juni

Morgonrevelj gjordes rosam av att larmsignalen var en inspelning utav Konstantin från dagen innan. Den ljud: "Är det inte någon som kan hjälpa till här eller... hallå?" med otaliga upprepningar. Efter frukost skedde en febril baguetteskapande verksamhet, baguetter som sedan skulle intas till lunch. När hotellet lämnats ledde Malte oss till ett monument som upprättats till minne av förintelsens offer. En allvarsam stämning la sig över skaran. Monumentet var uppbyggt likt ett rätvinkligt vägsystem med gråa betongblock som kvarter.

Nära monumentet fanns ett museum som skänkte nytt ljus på förintelsen. En tanke som slog vissa var att vi scouter i prydliga scoutskjortor var mycket lika unga SS-soldater. Snart tog en timme slut och efter en slutlig hämtning av packning från vandrarhemmet begav vi oss till Berlins tågstation.

Väl på tåget kunde ett underbart natur- och landsbygdslandskap ses genom tågrutorna. Kullar fyllda med vingårdar var ett vanligt inslag på tyska sidan av gränsen. Ju närmare tjeckiska sidan vi kom, desto sämre blev vädret. När det var som värst öste regnet ned och blixterna slog ned, vilket resulterade i en beordrad halt av samtlig tågtrafik. Så fort vädret fått ut sig sin vrede kunde kortegen åter röra sig med viss försening.

Tjenatjena Valdi här! Nu har vi precis lämnat Dreeesden och är påväg mot Prag! Ryktet säger att man betalar med Corona där, men det är ju en spansk öl (jättedumt eftersom att tjeckisk öl är ganska god (obs inte druckit under resan?))

Puss och kram, skumbanan /VALDI OUT

Framme i Prag möttes Kvart i Gustaf av våra tjeckiska motsvarigheter: 3 scouter och en bebis. En av dem var av det äldre gardet, medan de två andra låg nära oss i ålder. Allas deras engelskkunskaper var ohyggligt begränsade. Vi kom snart fram till den scoutlokal där nattens sömn skulle intas. Efter avlämning av väskor drog infödingarna med oss till en tjeckisk pub vars priser fick Konstantin att se rött i dagar framöver. Vegetarianerna Elsa, Rebecca, Jojo och Alban fick ett magert antal pommes frites ackompanjerat av två friterade ostar. Vattnet

var i liten mängd, ljummet och dyrare än Coca Cola. Mike, som var en av de scouter vi mött, samt ett glatt rövargång av nya tjeckiska scouter isolerade sig vid ett eget bord. Mike spanade även in någon av följande: Sofia, Elsa, Alban eller Stella. Resten av kvällen ingav ett lugn trots allmän fylla på gatorna. I två rum sov Kvar i Gustaf, medan tjeckerna sov i hallen.

Dag 4, 29 juni

Tidigt på morgonen gick ett tappert sällskap proviantörer upp för att införskaffa ingredienser till dagens frukost och lunch. Tidigare hade Harald och Alban tilldelats ett vulgärt belopp tjeckiska kronor, vars syfte var att vaskas på kalorier. När förnödenheterna väl var betalda öste regnet ned och alla fyra var komplett dyngsura före övriga scouter ens gått upp. Detta inledde en lågintensiv kamp mot regnet under förmiddagen, ett trotsande av vädrets makter. Utrustade med blygsamma vattenresistenta jackor, lågprisponchos och plastpåsar tog vi oss till högre altituder och kunde därifrån se stora delar av den något Stockholmsliknande staden samt ett slott med intern katedral.

Turligt nog lättare regnet efter lunch och tillät nya friska tag. Under eftermiddagen tog tjeckerna oss till deras scoutmötesplats där ett café och biograf fanns. Cafévårdarna visade sig vara tämligen ovana. På biografen visades österländsk film vars syfte var att genom en dramatisering skildra den ryska/sovjetiska påverkan som skett på Tjeckien. Ett litet barn i filmen var bedårande sött och artigt. Så ”lovely” som Jojo skulle sagt. Josef såg fascinerat på den lilla gossen. När filmen slutade visade det sig att alla utom en tjeck hade lämnat visningen och istället tagit på sig köksförklädena. Så mycket till kockar kanske det inte blir av dem, men det är tanken som räknas. Senare lämnade tjeckerna oss åt vårt öde, det vill säga att de åkte hem. Kvar i Gustaf delades åter upp på olika strosarronder i staden. Natten var minst sagt en natt att minnas.

Dag 5, 30 juni

Gröt på bordet! För första gången på sommarluffen kunde kökspatrullen duka fram den klisterliknande massan som ligger oss alla så nära, så nära hjärtat. Scoutlokalen skulle grundligt städas, något som till synes aldrig i den lilla tjeckiska republikens historia tidigare skett. Lärka införskaffade tuffa pjuck, och de voro av kom*unistisk stil och smak. Lunchen för vegetarianerna var inplastad vegokorv i vitt bröd.

Eftermiddagen gick snabbt likt en svensk skilsmässa och middagen var den första mättande på länge. Ett stort tack till Stella, Victor, Malte och Lärka. Det sista städandet omformade lokalen från att ha varit odrägligt smutsig och nedgången, till att bli i klass med vilken svensk scoutlokal som helst (bortsett från de permanenta mögelskadorna). Inspektion av lokalen hade utlovats vid 19-snåret, men när klockan närmade sig 23:00 fanns ännu inga tjeckiska inspektörer att skåda. Konstantin beslöt sig för att lägga betalningen i postlådan och att vi skulle lämna lokalen och bege oss till centralstationen.

För första gången på resan skedde nattens vila inte på varken vandrarhem eller scoutlokal, utan på nattåg mot Budapest. Vi blev tilldelade tre kupéer av konduktören med sex slafar i varje. I mellersta vagnen sov Beatrice, Elsa, Sofia, Alban, Josef och Rebecca. I detta rum tittade vi på filmen "Big hero 6" eller "Stort hjältesex" som det heter på svenska. En viss Beatrice försökte trycka sig nära filmen, men den store och starke Sofia knep platsen. Trots det ringa utrymmet och återhållsamma längden på slafarna, verkade majoriteten sova djupt och gott.

Dag 6, 1 juli

Klockan 8:00 hade alla 16 vaknat ur sin skönhetsömn. Frukosten som gavs ut av konduktören bestod av något så mättande som en äppelsaft/apelsinsaft i litet Tetrapak samt en

croissant per scout. På stationen i Budapest mötte en kortväxt ungersk man oss i åtstramande t-shirt. Han tog oss genom kollektivtrafiken likt en fåraherde med en skock får. I utkanten av Budapest, i ett envåningshusområde, låg vår nya scoutlokal. Den var tämligen stor till ytan, och exteriören från gatan var imponerande. Precis innanför dörrkarmen fanns dock en sjukdomsdrabbande odör av mögel. Hoppas att inte kläderna och lungorna inte blivit drabbade allt för hårt av detta. Lunch intogs i en lunchrestaurangs uteservering, som i sin tur låg placerad i en park. Konstantin tog ut 100 000 ft (inhemsk valuta), vilket motsvarar ca 3300 kr i Sverige. Måltiden kostade ungefär 44 000 ft.

Snart tog vi oss till Budapest Széchenyi termalbad, där vi under stora delar av eftermiddagen badade. Poolernas temperatur låg mellan 18°C och 40°C, totalt fanns cirka ett dussin stycken. De låg både i en palatsliknande gul byggnad och på dess slottsgård. Anställda småpojkar hade som yrke att stänga skåpen i herrarnas omklädningsrum. Duschstrålar som icke hade fördelats av ett duschhuvud gjorde gossarna våta. Trots de flygande malarna fanns en modern apparat; en badbyxcentrifug.

Ett traskande tog plats upp från omklädningsrummen och samling vid entren skedde vid kl. 17:00. Harald, Jojo och Alban tog sig till en liten kiosk på andra sidan gatan för att inhandla privata förfriskningar. Jojo gjorde sitt inköp först, en Coca Cola. Alban var på tur efter det, men såg att expediten slog in en extra nolla i beloppet. Han påpekade då detta för expediten och hon bad otaliga gånger om förlåtelse och rättade till misstaget innan det hade dragits pengar. Harald gjorde sitt köp felfritt. Jojo kontrollerade däremot via sin internetbank den summa som dragits från kontot. Det visade sig vara ett djärvt drag då hon kunde kräva tillbaka 3150 fr.

Ett hungrigt sällskap sökte efter restaurang som både passade vårt (m)antal, våra matpreferenser och plånbok. Haralds Google-förmåga kom då väl till pass, och snart var allas magar mättade. Fram till sänggång hade vi fritid, då Ungerns första intogs av Elsa, Bea, Josef, Rebecca, Sofia och Alban till oförsämligt låga priser.

Dag 7, 2 juli

Sovmorgon till klockan 9:00, med minst sagt trögstartade enheter inom laget trots detta. Mycket snart efter frukost påbörjades pastasalladstillverkning i plastpåsar. Under tillverkning av pastasallad med kastruller på spis gick strömmen och en jakt på proppskåpet inleddes utan vidare lycka. En ungrare fick ringas in, vi kan kalla honom Juan-Jaques. Han kom fram när vi var på väg ut till stan. Juan-Jaques hade svett drypande från pannkörtlar och hjärtat i halsgropen. Konstantin släppte in honom i scoutlokalen och Kvart i Gustaf begav sig mot stan.

I en park intogs pastasalladslunchen, men nära var vi att stå utan ty engångsartiklar såsom knivar och gafflar hade lämnats hemma. Driftig som han är tog Alban saken i egna händer, och bad en äldre kinesisk kvinna om att få låna en uppsättning bestick. Hans naturliga charm smälte hennes hjärta och hon gav 16 par bestick i plast till oss.

Museum stod näst på dagordningen, majoriteten besökte ett känslframkallande terrormuseum. Däremot avvek Konstantin för att istället gå på tågmuseum, en sådan entusiast som han är.

Efter vistelsen var det fritt fram för gruppen att uppleva Budapest separerade från varandra. När vi senare kom hem mötte vi Juan-Jaques och tre andra grabbar som stadigt blåste upp lågprispooler mitt i ett myller av yxor. Elen var åter kommen, dock fick sovjetspisen inte utnyttjas. En gasspis placerades på innegården och all framtida köksverksamhet i Budapest blev förflyttad ut dit. Middagen åts vid långbord och mättade väl. Då morgondagen skulle bjuda på en osedvanligt tidig uppgång hamnade sällskapet snart i säng. Vi delade scoutlokalen med ett antal för oss okända tjejer, vilka inte gjorde mycket väsen av sig.

Dag 8, 3 juli

Morgonen inleddes med frukost, därefter packning och städning av scoutlokalen. När vi begav oss till Budapest centralstation använde vi deras lokaltåg, vars dörrar slog igen mycket hastigt. På plats på centralstation gavs cirka 45 minuters fritid i väntan på tåget. Vissa gick och köpte delikat inhemsk korv från en sidogata, andra nöjde sig med amerikanska chips.

När 45 minuter hade gått var alla samlade utom Valdemar, Lärka och Stella. Tiden gick, och Konstantin den beslutsamme valde att låta gruppen ledd av Jojo gå på tåget, medan han skulle vänta på dem sena. Med några få minuters marginal kom Valdemar, Lärka och Stella till stationen. Tillsammans med Konstantin sprang de för livet för att hinna med tåget. Med mindre än en minuts marginal tog slängde de sig på tåget. Trötta och sura fick de vila ut under några timmar på väg mot Österrikes huvudstad Wien.

I Wien var allt i stor kontrast mod Budapest, med modern centralstation och stad. Vi hade cirka åtta timmar att spendera i Wien innan vi skulle gå ombord på nattåg. Med all packning valde vi att låta två personer vakta väskorna i skift, så att övriga kunde gå packningsfria.

Staden hade alla möjliga sevärdheter och god mat. För vissa bar det av mot spanska ridskolan och religiösa platser, för andra dög det med shopping och restauranger.

Mat intogs denna gång inte i helgrupp, utan separat med en budget på 10€ per person. Gruppen var glad men trött när vi steg på, vilket resulterade i sänggång för många. Nattåget var trevligt och mycket likt föregående nattåg.

Dag 9, 4 juni

Herrskapet vaknar upp efter resan för att mötas av liknande tågfrukost som tidigare. Venedigs hetta var mycket påtaglig när vi ankom till tågstation. Laget samlades kring Konstantins gamla karta över staden, och en promenad började göras till den hamnplats där vår båt till Lido skulle avgå. När vi kom ut från centralstation tror jag att hela laget i samklang kan instämma på att det var den vackraste staden vi hittills varit i. Många fotografier togs. Efter en dryg halvtimme kom vi fram till båthamnen och passade på att köpa oss varsin glass.

Ön vi skulle åka till hette Lido, eller Lido di Venezia på italienska, en underbar ö med ett otroligt lugn liggandes över ön. På öns sydöstra del fanns enligt Konstantins karta en sandstrand riktad mot Medelhavet, vilket blev målet efter att vi lämnat packningen. Väl framme vid vår scoutlokal möttes vi att ett äldre italienskt par, varav den ena såg ut att heta Mario. Det visade sig att vi hade tillgång till många hundratals kvadratmeter gräsmatta med fotbollsplan, basketplan, fruktträd, buskar och blommor. Platsen var magisk. Inomhus väntade

två stora salar, tre sovsalar, badrum och dusch, fantastiskt restaurangkök och hall. Till ett så litet pris som vi hade betalat så var detta något alldeles extra.

Ganska snart begav sig de flesta för att bada, bortsett från en matlagningsgrupp på 5 personer som anslöt senare. Sanden på stranden var varm, men havet på cirka 25°C var lagom. Vissa solbadade, andra bara badade. Trots en del maneter var det mycket gemytligt att ta ett dopp i havet.

Framåt eftermiddagens senare halva tog vi båten över till själva staden Venedig, där en stadsorientering utgick ifrån. Lagen var uppdelade tre och tre, och målet var att uppleva stora delar av Venedig på kort tid i tävlingsform. Man fick fotografera det man gjorde. Några av uppgifterna lagen tilldelades var:

- Ta en bild på en basilika
- Hitta en röd Fiat
- Skaka hand med någon som är lik Mario Bros.
- Fotografera en plats där det står ”Luigi”
- Hitta svenska flaggan i staden
- Ta dig 30 meter ovanför havsytan

Lagen var:

Lag 1	Lag 2	Lag 3	Lag 4	Lag 5
Tor	Alban	Victor	Harald	Elsa

Josef Lolle	Jojo Sofia	Malte Lärka	Valdemar Stella	Beatrice Rebecca
----------------	---------------	----------------	--------------------	---------------------

Tävlingen inleddes och Konstantin blev utsedd till oberoende domare. En man ur den regionala polisstyrkan beordrade däremot Lag 3:s Tor att gå av från sin cykel, då det råder cykelförbud i staden. Detta gjorde tyvärr att lag 3 inte tog sig så långt. Lolle gick över till lag 2, och övriga slog sig ned på ett fik. För alla lag gick det mycket bra, resultaten skulle presenteras vid ett senare tillfälle.

Efter strapatserna tåg vi båten tillbaka till Lido och gick längs den avlång ön hem. Bland annat hittade vi små havskräftor som gick på en stentrappa i havsnivå. En sen middag intogs, och ganska snart efter det gick folk till sängs.

Dag 10, 5 juni

Dagen inledde för Victor, Valdi, Lärka, Alban, Malte och Harald osedvanligt tidigt. Vid tjuugo minuter i sex på morgonen gick dessa upp och tog några knäckebrödssockor. Efter det gick de till bussen på ön, för att sedan åka båt in till Venedig och därmed uppleva staden mer ingående och utan alla turister. Detta var ett sant genidrag, för trots mindre sömn var den fantastiska upplevelsen och kulturåskådningen värt det. Man fick se Venedig i sin sanna skepnad, med italienska gubbar på fiken och tvätt hängandes mellan hus. Kanalsystemet var vackert, och alla intryck kändes intensiva den morgonen.

Sällskapet var tillbaka på Lido vid frukost och städning tog plats. Vi begav oss snart med båt mot centralstation där vi fick vänta på tåget mot Rom. Trots den snabba visiten i staden på vatten var alla mycket nöjda. Expressståget till Rom tog oss smidigt fram längs landet, och bara några timmar senare gick vi av på perrongen. Om vi tidigare hade tyckt att det var varmt, så var Rom om möjligt ännu varmare. Med temperaturer en bra bit över 30 °C, och en lång promenad till motellet, blev vi glatt överraskade av att de hade god luftkonditionering. På vägen fick Tor punktering på sin cykel, passande nog utanför Sveriges ambassad. Jojo och Tor anslöt därför senare. Motellet råkade heta Roma Scout Center, vilket passade bra då vi är scouter. Harald la sig ner en stund och ”slappade” i sin säng. Middagen bestod av pasta och tomatsås på italienskt vis, och gudarna ska veta att den rätten smakade väl. Under kvällen träffade vi ett dussin ungdomar på besök från USA med sin katolska kyrkogrupp. Dessa var roliga, men lite speciella.

Dag 11, 6 juni

Sista hela dagen innan resans slut var kommen. Herrskapet vaknade och intog frukost i motellets matsal. Vid 9:00 tog alla utom Tor som stannade kvar på motellrummet sig ut och upplevde stan. Tanken var att åka tunnelbanan, men det visade sig att det var strejk i kollektivtrafiken och vi fick gå till Colosseum och senare till Vatikanstaten. Värmen var cirka 34 °C i skuggan, vilket gjorde att vi hade stor nytta av de offentliga vattenkranar som fanns längs vägen.

På plats utanför Colosseum möttes vi av utklädda medelålders män som skulle locka in oss i turistfällan. Trots att stället svällde över av turister så ville vi ändå ta oss in i Colosseum, och gjorde så med en guide. Hon berättade massor av spännande information om Colosseum, om romarriket, kulturen samt Roms och Italiens historia. Insidan var sannerligen maffig, med plats för hundratusentals åskådare under sin storhetstid.

I entrén till Colosseum ingick även en biljett till ett närliggande Forum Romanum med mycket färre turister men massor av kultur att suga åt sig likt en svamp. Värmen var som starkast framåt första delen av eftermiddagen, och vi valde att äta lunch på McDonalds på väg mot Vatikanstaten. Tyvärr visade det sig att Vatikanstaten stängde två timmar tidigare än vanligt denna dag, vilket gjorde att vi inte hann med det. Från den punkten var man därför fri att uppleva staden på egen hand, men många var trötta och gick med tunga steg hemåt. Alban köpte pasta som såg ut som snoppar från en butik, ungefär samtidigt som vi passerade en hord av italienska nunnor. Man kände sig en aning busig i den situationen.

Senare på kvällen återförenades gruppen för att gå och äta på en vegetarisk bufférestaurang. Även om de flesta rätterna trots den påstådda vegetariska inriktningen innehöll fisk, så slank det ner och mättade våra magar. Värmen hade lagt sig, vilket var till allas glädje.

När vi kom tillbaka till motellet var amerikanerna där, och utmanade några av oss på danstävling. Trots deras tydligt inövade danssteg lyckades svensken försvara sig med klassiker såsom ”Små grodorna”. Senare på kvällen satte vi oss på nedre botten av modellbyggnaden och diskuterade politik, religion, feminism, läggning och samhället. En tydlig kontrast fanns mellan de båda nationsföreträdarna, men oavsett så var det intressant. Framför allt amerikanernas kvinnliga ledare var mycket påstridig med sin tro, vilket av vissa uppfattades som störande. Framåt slutet ville amerikanerna be en bön inför oss som ur minnet lät: ”Thank you Jesus for letting us meet these youngsters, since we are all enriched by you our mighty lord”. Kontaktuppgifter utbyttes mellan några, vilket ledde till att de senare kunde ha kontakt.

Dag 12, 7 juni

Herrskapet vaknade upp på respektive motellrum i Rom. Vissa rum var fullt vakna och klara i tid till utcheckning vid kl. 11:00, medan andra rum (innehavande Sofia, Harald, Stella och Alban) sov till några minuter innan avgång. Jojo knackade på i detta rum, och trots att tiden var knapp lyckades vi städa rummet och packa ihop våra väskor med någon minuts marginal. Frukosten uteblev för dessa.

Utanför motellet fanns Scoutshoppen, dit vi sökte oss efter utcheckningen. Där inne gick laget runt och njöt av all scoututrustning, främst över gråa scouthattar. Priset låg på 37 euro styck, och trots detta köpte en majoritet av laget sådana hattar. Även scoutskärp, strumpor, märken och dekaler köptes privat. Värmen var denna dag lika illa som dagen innan, så det var en fröjd att vistas i den luftkonditionerade butiken,

När sällskapet väl hade införskaffat sina produkter begav vi oss mot centralstation. Tåget innehade, till skillnad från den övriga civiliserade världen nedanför Danmark, inte luftkonditionering. Den vanligaste strategin för att undvika överhettning var att röra sig minimalt och dricka de få droppar vatten som fanns kvar efter den knappa halvtimmens vandrande.

Flygplatsen var av ett annat stuk, med stora fria luftvolymmer, blänkande golv och relativt behagliga 23 grader. Vid incheckning av bagage ansågs tyvärr flera av lagets väskor utgöra en fara för rikets säkerhet och fick föras till röntgenmaskin. Tullvakten där lyckades orsaka en smärre teknisk händelse, men trots allt strul kom alla in i tax free-området. Planet var inget märkvärdigt, men även om det hade varit något flådigt skulle få ha märkt detta. De flesta ur Kvant i Gustaf sov nämligen under majoriteten av resan.

Att nå svensk mark var både sorgligt och en befrielse. Utcheckning från Arlanda gick fint, och Arlanda Express tog oss snabbt till Stockholms centralstation. Som avslutande ceremoniella akt ropade vi avdelningsropet. Det är som sången säger;

Nu lägerelden brunnit ner och dagen nått sitt slut.

Men allt det vackra som vi känt kan aldrig plånas ut.
Vi tacka för den tid som gått och blickar mot en ny
då våra löften segra skall och större tider gry.

Var redo, alltid redo!

